

ציונה תג'ר, ציירת (1900-1988)

שלונסקי, אורי צבי גרינברג וחנה רובינא. הציגה יותר מארבעים תערוכות יחיד. ב-1934 הציגה תערוכה במוזיאון דיזנגוף בתל-אביב וב-1948 ייצגה את ישראל בביאנלה בוונציה. ב-1937 זכתה בפרס דיזנגוף מטעם עיריית תל-אביב והיתה ממייסדי בית אגודת הציירים והפסלים בתל-אביב.

ב-1977 זכתה בתואר "יקירת העיר תל-אביב-יפו". לאחר מותה הוצגו כמה תערוכות רטרוספקטיביות שלה: ב-1990 במוזיאון תפן וב-2003 תערוכה רחבת היקף במוזיאון תל-אביב.

נמל יפו, 1931

נולדה ביפו למשפחה שעלתה ארצה מבולגריה ב-1866. אביה שמואל היה ממייסדי אחוזת בית ואמה סולטנה היתה בת למשפחה ירושלמית מכובדת. משפחת תג'ר עסקה במסחר והיתה מעורבת בפעילות ציבורית למען הקהילה. ב-1909 הקימה המשפחה את ביתה בשדרות רוטשילד 3. ציונה תג'ר היתה אחת משמונת ילדיהם של שמואל וסולטנה.

ב-1921 החלה ללמוד ב"בצלאל" ולמדה פיסול אצל בוריס שץ וציור אצל אבל פן והמשיכה בלימודי אמנות בפריס ובברלין. עם שובה ארצה הצטרפה לקבוצת "אמני ארץ ישראל" שעם חבריה נמנו ישראל פלדי, ראובן רובין ונחום גוטמן, שהרבו לצייר את נופיה ואנשיה של ארץ-ישראל, ובייחוד את תושביה הערבים. דמויות אלו היו לדעתם הקרובות ביותר לתושבי הארץ העברים מתקופת התנ"ך. תג'ר ציירה גם את נופיה של תל-אביב בראשיתה וכן את נופי ירושלים, צפת, טבריה, הגליל ואף את אילת. ציירה דיוקנאות של בני משפחתה ושל דמויות ידועות, כמו אברהם